

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/99/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723203459
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5723203459.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, so sídlom C. D. X, XXX XX E., dieťa rodičov – matky: F. B., G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpená zástupcom AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, 036 01 Martin, IČO: 36 868 108 a otca: G. B., G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom I. XXXX/XX, XXX XX E. – I., zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária Martin Zátopek, s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 55 176 178, v konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu, o odvolaní matky a otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17P/92/2023-152 zo dňa 13.03.2024 vo výrokoch II. III., IV. a v závislých výrokoch V., VI., takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17P/92/2023-152 zo dňa 13.03.2024 vo výrokoch II. o všeobecnej úprave styku, III. o výživovej povinnosti otca voči maloletej A. v spojení so závislým výrokom V. potvrdzuje.

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17P/92/2023-152 zo dňa 13.03.2024 vo výroku IV. o zameškanom výživnom a v závislom výroku VI. o trovách prvoinštančného konania zrušuje a v tejto časti vracia vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. schválil rodičovskú dohodu ohľadne osobitnej úpravy styku otca s maloletou a výrokom II. o všeobecnej úprave styku a ďalších právach a povinnostiach rodičov k maloletej A. okresný súd rozhodol tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A., nar. XX.XX.XXXX vždy v nepárny týždeň v mesiaci od piatku od 16:00 hod. do pondelka 09:00 hod. nasledujúceho týždňa, pričom maloletú vyzdvihne zo škôlky, ktorú maloletá navštevuje a odovzdá ju rovnako do škôlky, ktorú maloletá navštevuje.

Výrokom III. o výživovej povinnosti otca voči maloletej okresný súd rozhodol tak, že otec je povinný platiť zvýšené výživné na maloletú A. vo výške 250,- Eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 23.11.2023.

Výrokom IV. zameškané výživné za obdobie od 23.11.2023 do 31.03.2024 v sume 1 066,40 Eur bolo otcovi povolené splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur, splatné spolu s bežným výživným.

Výrokom V. došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 9P/22/2021 z 29.04.2021 vo výroku o výživnom a vo výroku o úprave styku otca s maloletou. V ostatnom zostáva rozsudok nezmenený.

Výrokom VI. bolo o trovách prvoinštančného konania rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd v odseku 1. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na návrh otca maloletého dieťaťa, ktorým sa domáhal úpravy styku s maloletou, oproti ktorému návrhu matka maloletej podala návrh na určenie vyživovacej povinnosti otca s tým, že žiadala výživné vo výške 500,- Eur v mesiaci, ako aj upraviť styk otca s maloletou tak, že sa otec bude s maloletou stretávať každý páry týždeň od piatku od 16:00 hod. do nedele do 19:00 hod. a rovnako požadovala rozhodnúť o osobitnej úprave styku otca s maloletou počas vianočných sviatkov. Návrh matky sa pôvodne viedol na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 17P/98/2023. Okresný súd uviedol, že dňa 19.12.2023 rozhodol tak, že konanie o návrhu otca na úpravu styku s maloletou a o návrhu matky na určenie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej a úpravu styku spojil na spoločné konanie, pričom obidve konania ďalej boli vedené pod sp.zn. Okresného súdu Martin 17P/92/2023.

3. Okresný súd v odsekoch 3. až 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vyjadrenia rodičov maloletého dieťaťa, nariadené pojednávanie a na ňom vyjadrenia matky a otca maloletého dieťaťa, doloženú e-mailovú komunikáciu medzi rodičmi, ako aj SMS-komunikáciu, Správu kolízneho opatrovníka z 12.12.2023, náklady maloletej, majetkové a zárobné pomery otca, ako aj dokazovanie ohľadne príjmu otca maloletej vzhľadom na námietky matky a zástupcu matky k príjmu otca a za aplikácie ustanovení § 28 ods. 2, § 28 ods. 11, § 30 ods. 1, § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 62 ods. 1, 4, 5, § 63 ods. 3, § 65 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

4. K úprave styku otca s maloletou A. poukázal na argumentáciu matky, ktorá požadovala, aby otec odovzdával maloletú dcéru nie v pondelok do škôlky, ale už v nedeľu večer do jej starostlivosti, pretože v nedeľu večer sa chystajú na nasledujúci týždeň a pokiaľ by mala maloletá cestovať do škôlky v pondelok ráno z J., musela by vstávať veľmi skoro a ak by otec s maloletou zostával v E. u jeho rodičov, maloletá tam podľa tvrdenia matky nemá vytvorené podmienky.

Okresný súd konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že zámerom otca vonkoncom nebolo maloletú dcéru dopravovať v pondelok ráno do materskej škôlky z J.. Bolo preukázané, že pokiaľ je otec v E., tak s maloletou chodí ku svojim rodičom, kedy otec, ako sám uviedol, podporuje kontakt maloletej so starými rodičmi z jeho strany, ktorý rozvíja najmä v čase, keď je maloletá A. v jeho starostlivosti. Ak by odovzdával dcéru v pondelok ráno do materskej škôlky, prespávali by u starých rodičov z otcovej strany, kde starí rodičia obývajú 4-izbový byt, žijú tam len oni dvaja a ešte sestra otca maloletej A.. Otec s maloletou bývajú v byte starých rodičov, kde majú vyčlenenú jednu izbu, ktorá je plne zariadená, sú tam postele, skrine, maloletá tam má hračky, oblečenie, potreby na hygienu, jednoducho všetko, čo potrebuje. Okresný súd uviedol, že rozsah styku musí byť určený predovšetkým najlepším záujmom dieťaťa, ktorý je relevantným argumentom. Je potrebné mať na zreteli, že právo na styk nie je len právom rodiča, ale predovšetkým je právom samotného dieťaťa. Súdnym rozhodnutím by dieťaťu malo byť umožnené stýkať sa s oboma rodičmi v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Okresný súd poukázal na Čl. 9 Dohovoru o právach dieťaťa, na Nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. III.ÚS 4247/18 zo dňa 17.05.2019. Okresný súd bol názoru, že je na prospech a v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby maloletá s otcom zažívala aj tie bežné veci bežného života, napríklad aj vyzdvihnutie z materskej škôlky a následne zase odvedenie do materskej škôlky po ukončení styku otca s maloletou. V danom prípade okresný súd zdôraznil to, že otcovo bydlisko je značne vzdialené od miesta bydliska maloletej dcéry, a preto takéto bežné úkony, ako je vyzdvihnutie, či odovzdanie dieťaťa do materskej škôlky, nemôže bežne v priebehu pracovného týždňa absolvovať, pretože si plní pracovné povinnosti v J., kde aj žije, a teda, toto mu je umožnené v podstate práve v piatok, keď si dieťa vyzdvihne na víkend a po ukončení styku, kedy dieťa môže zase odovzdať v pondelok ráno do materskej škôlky. Vzdialenosť miesta bydliska otca od bydliska maloletej dcéry nemôže byť na ťarchu. Pri väčšej vzdialenosti bydliska rodiča od bydliska dieťaťa bolo potrebné prihliadnuť na okolnosti daného prípadu, najmä to, či dieťa by prípadným prevozom nebolo nadmerne psychicky a fyzicky zaťažované. V danom prípade otec deklaroval, že s maloletou by nedochádzal, resp. maloletú by neodovzdával v pondelok ráno do materskej škôlky z J., ale z miesta bydliska jeho rodičov, kde má vytvorené vhodné podmienky.

Podľa okresného súdu všeobecná úprava styku podporuje rozvoj citových väzieb nielen maloletej k otcovi, ale maloletej aj k širšej rodine na strane otca, čo tak podporuje rozvoj citových väzieb medzi maloletou a starými rodičmi na strane otca. Takéto rozhodnutie podľa okresného súdu rešpektovalo aj právo dieťaťa byť v starostlivosti obidvoch rodičov tak, ako to má na mysli Čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd a mať s nimi pravidelný osobný styk a na takomto styku by sa rodičia mali primerane podieľať. Ďalej okresný súd poukázal na Nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn.

IV.ÚS 4156/19 z 02.09.2020, podľa ktorého vzdialenosť bydliska oboch rodičov nemôže za štandardných okolností byť na ťarchu len jednému z rodičov a nesmie byť dôvodom porušenia práva dieťaťa na styk s obidvoma rodičmi, zaručeného Dohovorom o právach dieťaťa a Listinou základných práv a slobôd. Preto okresný súd rozhodol o všeobecnej úprave styku tak, ako uviedol vo výroku II. rozsudku. Pokiaľ ide o osobitnú úpravu styku počas vianočných sviatkov, zimných prázdnin, veľkonočných sviatkov a leta, rodičia dokázali nájsť na pojednávaní konsenzus, podpísali rodičovskú dohodu, ktorá dohoda aj podľa názoru kolízneho opatrovníka bola v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, preto rodičovskú dohodu ohľadom osobitnej úpravy styku otca s maloletou A. okresný súd schválil podľa výroku I..

5. Okresný súd v odseku 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na konanie týkajúce sa vyživovacej povinnosti, keď naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 9P/22/2021 zo dňa 29. apríla 2021 bola otcovi uložená povinnosť platiť na maloletú A. výživné vo výške 150,- Eur mesačne. Okresný súd porovnal stav pôvodného rozhodnutia s terajším stavom, keď maloletá bola v dennej starostlivosti matky, aktuálne od augusta 2023 nastúpila do materskej škôlky, s čím sú spojené náklady cca 165,- Eur, vrátane stravy. Potreby maloletého dieťaťa sa oproti pôvodnému rozhodnutiu zvýšili. K majetkovým pomerom matky okresný súd uviedol, že keď bolo pôvodne rozhodované, tak počas rodičovskej dovolenky matka čerpala rodičovský príspevok v sume 583,21 Eur, ale súčasne bola zamestnaná, jej príjem predstavoval 946,85 Eur v priemere, v ktorom boli zohľadnené prémie, 13., 14. plat a podobne. Aktuálne matka už nepoberá rodičovský príspevok, ale jej príjem zo zamestnania podľa jej vyjadrenia predstavuje 1 400,- Eur, a čo sa týka nákladov, tak s nájmom sú spojené náklady 140,- Eur, elektrická energia 30,- Eur, plyn 36,- Eur, internet 20,- Eur. Náklady v súčte predstavujú 226,- Eur, avšak okresný súd zdôraznil, že tieto náklady si delí so svojim partnerom, s ktorým zdieľajú spoločnú domácnosť, a preto reálne náklady matky predstavujú 113,- Eur. Ďalšie náklady súvisia s bežnými výdavkami na ošatenie, hygienu, stravovanie a podobne. Na druhej strane, otec podľa deklarovaneho príjmu a potvrdenia zo strany zamestnávateľa, ako aj z lustra v Sociálnej poisťovni, má v čistom príjme 667,- Eur. Zamestnávateľ mu však poskytuje bezplatné bývanie, bezplatné služby spojené s užívaním bytu, keď užíva 3-izbový byt v J. K. F. K., kde náklady na neho predstavujú sumu 700,- Eur, ktorý byt obýva spolu so svojim bratom, preto celkové náklady na tento byt by predstavovali v prípade ich reálneho uhrádzania X XXX,- Eur, na strane otca v polovičnej výške v sume 700,- Eur, čo reálne, keďže ich neuhrádza, predstavuje ušetrenie nákladov na jeho strane v tejto sume.

6. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti otca maloletej zohľadnil, že matka sa na vyživovacej povinnosti podieľa aj nemateriálne, teda osobnou starostlivosťou tým, že poskytuje výchovu, bývanie, starostlivosť. Okresný súd zdôraznil, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou a základnú zodpovednosť za zabezpečenie životných podmienok nevyhnutných pre rozvoj dieťaťa v rámci svojich schopností a možností nesú jeho rodičia podľa Čl. 27 Dohovoru o právach dieťaťa. Okresný súd mal za to, že zárobkové pomery oboch rodičov sú v podstate rovnaké. Matka podľa vlastného vyjadrenia zarobí 1 400,- Eur, otec zarobí 667,- Eur, avšak so zohľadnením, že 700,- Eur náklady ušetrí, pretože neplatí bývanie, čo predstavuje v podstate jeho príjem 1 367,- Eur. Matka má náklady na bývanie, ktoré pripadajú na jej osobu a maloletú dcéru, spolu so službami 113,- Eur. Obidvaja rodičia vlastnia osobný automobil, navyše matka má v osobnom vlastníctve 2-izbový byt. Životná úroveň oboch rodičov podľa názoru okresného súdu je skoro zhodná. Ak matka a jej právna zástupkyňa namietali, že príjem, ktorý otec deklaruje, nie je jeho reálnym príjmom a jeho pracovné zaradenie nie je také, ako tvrdí, ale pracuje ako manažér, nie ako robotník, tak okresný súd zo svojej úradnej moci vykonal rozsiahle šetrenie. Zistil, že príjem v hrubom v profesii takej, ako otec v zmysle potvrdenia od zamestnávateľa zastáva, a to majster v potravinárskej výrobe, predstavuje šetrením na internetovom portáli, ktorý ponúka zamestnanie od 1 000,- Eur do 1 800,- Eur. Príjem otca do tohto reálne zapadá. Okresný súd vykonal lustrum v katastri nehnuteľností, kde zistil, že otec nevlastní žiadne nehnuteľnosti. Bolo zistené, že otec má vedené účty v troch bankách, a to v L. J. M. G. N. O., kde má zostatok 1 437,46 Eur, v E. O.N. má zostatok 70,73 Eur a v I. J. N. má zostatok 96,52 Eur. Zamestnávateľ otca deklaroval jeho príjem potvrdením od januára do decembra 2023, podľa ktorého čistý príjem je v priemere 667,- Eur, ktorý príjem je v zhode aj s lustrum v Sociálnej poisťovni. Okresný súd nemal dôvod deklarovaneho príjmu zo strany otca neveriť, a to aj napriek skutočnosti, že jediným spoločníkom vo firme, ktorá má otca maloletého dieťaťa zamestnávať, je jeho brat. Ak matka argumentovala, že zo SMS-komunikácie ňou predloženej medzi ňou a otcom maloletého dieťaťa vyplýva, že mu malo byť ponúkané zamestnanie za príjem 2 500,- Eur, tak otec maloletej vysvetlil, že pôvodne mal zastávať inú funkciu, ktorá mu však nevyhovovala, a preto jeho príjem je aktuálne nižší, ako deklaroval matke v SMS-správe.

Ak matka a právna zástupkyňa matky argumentovali, že príjem otca, pokiaľ pracoval v zahraničí, bol ďaleko vyšší a mohol zostať pracovať tam, tak otec uviedol, že prácu v zahraničí opustil z dôvodu, že v tom čase sa pokúšali s matkou maloletého dieťaťa obnoviť spolužitie, navštevovali párovú terapiu a rodinný život v tom čase uprednostnil pred prácou v zahraničí, čo sa javilo okresnému súdu ako logické vysvetlenie. Okresný súd dospel k záveru, že výživné na maloletú A. 250,- Eur mesačne je výživným, ktoré je v schopnostiach a možnostiach otca platiť a takéto výživné zohľadňuje aj potreby maloletej, ktorá je v predškolskom veku, má tri roky a náklady s ňou spojené sú bežné náklady súvisiace s výživou, ošatením, hygienou a návštevou materskej škôlky v priemere v sume 165,- Eur mesačne.

Ak matka maloletej argumentovala, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča a poukazovala na luxusné bývanie otca v 3-izbovom byte v J. K. F. K., tak okresný súd konštatoval, že toto bývanie nie je vo vlastníctve otca, bývanie mu poskytuje zamestnávateľ počas trvania pracovného pomeru, ktoré bývanie zdieľa spolu so svojim bratom. Vyživovacia povinnosť by sa mala určovať tak, aby životná úroveň dieťaťa zostala zachovaná, to znamená, aby zostalo zachované to, na čo je dieťa zvyknuté, čo v danom prípade táto podmienka bola splnená. Maloletému dieťaťu sa životná úroveň podľa okresného súdu takto určeným výživným na strane otca vôbec nezmení a zostane zachovaná. Zhodu v životnej úrovni rodiča a dieťaťa je potrebné hľadať predovšetkým v samotnom spôsobe života, využívaním kultúrnych, športových akcií, členov rodiny, teda otca dieťaťa tak, aby maloleté dieťa malo k dispozícii rovnaké množstvo peňazí na takéto spôsoby života ako jeho rodič, čo v danom prípade bolo zachované a matematické porovnanie životnej úrovne nie je správne.

7. Okresný súd určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej A. v sume 250,- Eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu zo strany matky, k čomu došlo 23.11.2023. Pretože výživné bolo určované od 23.11.2023, zákonite vznikol dlh na výživnom zo strany otca, a to za obdobie od 23.11.2023, a ak výživné je splatné k 15. dňu v mesiaci a o výživnom okresný súd rozhodol 13.03.2024, tak v tomto momente už bolo splatné výživné za mesiac marec 2024, a preto zameškané výživné bolo do 31.03.2024, ktoré predstavovalo sumu 1 066,40 Eur a toto zameškané výživné okresný súd povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur spolu s bežným výživným. Matka požadovala výživné v sume

500,- Eur, z toho sumu 100,- Eur na tvorbu úspor. Okresný súd zdôraznil, že v zmysle § 63 ods. 3 Zákona o rodine tvorba úspor je možná vtedy, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú. Za stavu preukázaných majetkových pomerov na strane otca pri určenom bežnom výživnom 250,- Eur mesačne, okresný súd mal za to, že majetkové pomery otca nedovoľujú platiť výživné aj na tvorbu úspor.

8. O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletej, a to čo do výroku IV., týkajúceho sa zameškaného výživného za obdobie od 23.11.2023 do 31.03.2024 v sume 1 066,40 Eur. Otec maloletej s výškou zameškaného výživného nesúhlasil, pretože pravidelne, a to aj počas súdneho konania, mesačne platil výživné 150,- Eur a nové výživné stanovené okresným súdom predstavovalo 250,- Eur, teda rozdiel medzi pôvodnou a novou výškou výživného je 100,- Eur mesačne. Pokiaľ by bolo zameškané výživné za obdobie od 23.11.2024 do 31.03.2024, tak rozdiel medzi plateným výživným a novou výškou výživného, je 100,- Eur, pre ktorú skutočnosť nemôže byť otec maloletej zaviazaný na úhradu zameškaného výživného za toto obdobie v sume 1066,40 Eur, pretože táto výška je matematicky, ako aj logicky nesprávna. Okresný súd preto v nesprávnej výške zaviazal otca maloletej na úhradu zameškaného výživného. Žiadal rozsudok okresného súdu v výroku IV. zrušiť a vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie.

10. Odvolanie otca maloletej bolo doručené matke prostredníctvom zvoleného zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi. Odvolanie otca maloletej zostalo bez vyjadrenia zo strany matky maloletej a kolízneho opatrovníka.

11. Proti rozsudku okresného súdu, a to vo výrokoch II., III., IV., V. podala odvolanie prostredníctvom zvoleného zástupcu matka maloletej. Bolo namietané, že okresný súd prihliadal na otcov deklarováný príjem, a to 840,- Eur v hrubom, avšak nevychádzal z jeho individuálnych schopností a možností finančného zabezpečenia maloletej. V tejto súvislosti bolo poukázané na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11CoP/306/2018 zo dňa 09.10.2018, podľa ktorého kritériom pre určenie výživného nie je aktuálny zárobok z pracovného pomeru povinného rodiča, ale jeho celkové možnosti, schopnosti

pre dosiahnutie adekvátneho príjmu. Okresný súd neprihliadol na to, že matka trpí celiakiou a zaoberal sa len jej príjmom, ako aj príjmom pochádzajúceho z príspevku na diétne stravovanie, avšak zvýšené výdavky na túto stravu nezobral do úvahy. Matka maloletej namietala, že do výdavkov matky nebola započítaná hypotéka, ktorú platí vo výške 250,- Eur, a ani výdavky na maloletú spojené so škôlkou vo výške 90,- Eur fixne mesačne a k tomu strava 2,90 Eur/deň, čo pri počte 21 pracovných dní, ak maloletá dcéra má 100%-nú dochádzku, celkovo vychádza na sumu 150,90 Eur. Ak maloletá škôlku nenavštevuje, tak dochádza k poníženiu platu na strane matky, pretože jej poskytuje starostlivosť počas choroby. Podľa názoru matky táto má výdavky vo výške 226,- Eur a po započítaní zabudnutých položiek sú mesačné výdavky matky vo výške 581,90 Eur. Matka maloletej nesúhlasila ani s vyjadrením výdavkov na domácnosť 113,- Eur, pretože jej partner nie je povinný platiť polovicu, ak v byte býva okrem nich dvoch aj maloletá dcéra, voči ktorej nemá žiadnu povinnosť platiť náklady aj za ňu. V súčasnosti už matka maloletej nežije s priateľom v spoločnej domácnosti a nemá jej kto prispievať na domácnosť. Rovnako nie je pravdou, že príjem matky je X XXX,- Eur v čistom, ak celý čas uvádzala, že jej príjem je X XXX,- Eur v hrubom a jej čistý príjem je cca 1 070,- Eur. Na stravu navyše okrem škôlky platí 180,- Eur/mesačne, ošatenie na dcéru 80,- Eur mesačne, lieky 35,- Eur mesačne, a ostatné náhodné výdavky v súčte predstavujú 60,- Eur mesačne. Maloletá A. je zapísaná na kurz plávania, ktorý stojí 60,- Eur za 5 lekcií, pričom prebieha jedna lekcia týždenne. Maloletá A. má zvýšené výdavky, nakoľko má odporúčané fyzioterapeutom barefoot topánky, ktoré nový pár stojí 70,- Eur. Má 3 roky a noha jej rýchlo rastie, takže je potrebné v rámci jednej sezóny kupovať ďalšie topánky.

12. K príjmu otca maloletej matka v odvolaní uviedla, že ním deklarováný príjem je na úrovni minimálnej mzdy, a paradoxne potom vyznieva tvrdenie otca, že odišiel z E. za prácou do J.. Tvrdenia otca o jeho príjme sú klamlivé a zavádzajúce. Uviedla presvedčenie, že otcov príjem v čistom je 2 500,- Eur mesačne a takto to uviedol v ich spoločnej SMS-komunikácii, ktorú účelovo zmazal práve v období, kedy si matka našla priateľa. Ak aj otec uviedol, že mal pozíciu s vyšším príjmom, a to 2 500,- Eur, ale nenastúpil, lebo mu táto pozícia nevyhovovala, tak uvedené je bezvýznamné, ak sa dobrovoľne a bezdôvodne vzdal zamestnania, z ktorého by mal vyšší majetkový prospech. Uvedené okresný súd nevyhodnotil. Otec maloletej má nasporených 10 000,- Eur, čo vyplýva z toho, že zvyšok mzdy otec maloletej dostával v hotovosti „na ruku“. Otec maloletej spláca úvery vo výške 17 000,- Eur, na čo okresný súd prihliadol len ako na výdavok, ale žiadnym spôsobom nespájal logickú súvislosť, že ako môže človek s malým príjmom mať takto vysoké spotrebné úvery, ktoré by nemal z čoho splácať, ak výška jeho čistého príjmu je 667,17 Eur. Otec maloletej si plnil svoju vyživovaciu povinnosť vo výške 500,- Eur mesačne do októbra 2023, a ak takto postupoval, pričom súčasne mal aj spotrebné úvery a aj ostatné výdavky, nielen na seba, ale aj pre maloletú, vrátane výletov, víkendov, tak tomu nezodpovedá suma 667,17 Eur mesačne. Matka maloletej poukázala na rozhodnutia iných súdov sp.zn. 11CoP/21/2013, R 27/1980. Nie sú rozhodujúce skutočné zárobkové pomery, ale reálne zárobkové možnosti povinného rodiča. Ak aj otec v zahraničí zarobil nadštandardný príjem, ten počas práce aj míňal a netvoril si žiadne úspory, a ak má nasporených 10 000,- Eur, tak matka maloletej je presvedčená, že je to zo zvyšku mzdy, ktorú dostáva otec maloletej „na ruku“. Matka maloletej namietala aj zhodnotenia okresného súdu ohľadne nákladov na bývanie, keďže závery okresného súdu nie sú ničím podložené. Namietala rozhodnutie okresného súdu o platení zameškaného výživného po 50,- Eur mesačne, ak otec maloletej disponuje úsporami 10 000,- Eur, teda zameškané výživné 1 066,- Eur je v porovnaní s úsporami otca maloletej nízka čiastka, ktorú je otec schopný zaplatiť jednorazovo.

13. Matka maloletej nesúhlasila s úpravou styku otca s maloletou, ktorú má odovzdávať v pondelok o 09:00 hod. do škôlky. Matka nevie, kde sa maloletá počas realizácie styku nachádza a otec môže tak styk realizovať kľudne aj v J., a preto nesúhlasila, aby maloletú odovzdával v pondelok o 09:00 hod. do škôlky. Návrh otca na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletej vychádza z jeho pomsty, z dôvodu, že matka maloletej si našla nového partnera. Podľa matky sa otec maloletej od októbra 2023 do decembra 2023, pokiaľ nezačalo platiť neodkladné opatrenie, maloletej žiadnym spôsobom neozval, nekontaktoval ju a nesnažil sa o stretnutie s ňou, z čoho vyplýva, že jeho návrh na úpravu práv a povinností sleduje len jeden cieľ, a to urobiť zle matke maloletej. Otec maloletú počas obdobia, kedy je maloletá s matkou, nekontaktuje, nejaví záujem jej zavolať. Uplatnenie práv otca na výchovu maloletého dieťaťa neberie do úvahy najlepší záujem maloletej. Okresný súd kládol veľký dôraz na uplatňovanie rodičovských práv otca, pričom neprihliadol na matkou tvrdené a preukázané skutočnosti. Po pojednávaní v období veľkonočných sviatkov otec maloletej mal možnosť byť s dcérou, avšak nedal vedieť, že nepríde pre dcéru, pretože právnik mu povedal, že nakoľko ide o sviatky, platí špeciálna úprava, ktorá ale v neodkladnom opatrení nebola na tieto sviatky nastavená, teda

malo prebiehať stretávanie podľa všeobecnej úpravy. Matka sa vo veci styku riadila vykonateľným neodkladným opatrením, preto je otázne, či otec má záujem o dcéru, alebo robí len matke naprotiveň. Navrhla rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., IV. a V. zmeniť tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každý párný týždeň od piatku 16:00 hod. do nedele 19:00 hod. nepretržite a otec si maloleté dieťa prevezme v piatok o 16:00 hod. v materskej škôlke a odovzdá maloleté dieťa na adresu matky v nedeľu o 19:00 hod.. V prípade neprítomnosti maloletej v MŠ otec v stanovenom čase maloletú prevezme na adrese matky a rovnako tam ju aj odovzdá. Otec je povinný platiť bežné výživné na maloletú vo výške 500,- Eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, a to odo dňa 24.11.2023, pričom 400,- Eur mesačne bude bežné výživné a 100,- Eur na šetriaci účet a zameškané výživné je povinný uhradiť jednorazovo do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 9P/22/2021 z 29.04.2021 vo výroku o výživnom a o úprave styku otca s maloletou. V ostatnom zostáva rozsudok okresného súdu nezmenený.

14. Odvolanie matky maloletej bolo doručené otcovi prostredníctvom zvoleného zástupcu a kolíznemu opatrovníkovi, k čomu neboli zaslané vyjadrenia.

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote tak otcom, ako aj matkou maloletej a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem, bol za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch II., III. a v závislom výroku V. potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a vo výroku IV. v spojení so závislým výrokom VI. bol rozsudok okresného súdu zrušený podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP v tejto časti vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

16. K procesnému súdu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom a matkou maloletej bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/99/2024-216 zo dňa 11.06.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 11.06.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

17. Primárne krajský súd k svojmu postupu prejednávania odvolania podaného otcom a matkou maloletej bez nariadenia pojednávania poukazuje na to, že za aplikácie ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario neboli zistené dôvody k tomu, aby na prejednanie odvolacích dôvodov a doložených listín k odvolaniu podaného matkou maloletej bolo potrebné nariadiť vo veci pojednávanie, pretože bolo postačujúce na prijatie záverov odvolacím súdom vychádzať z obsahu spisového materiálu. Inými slovami vyjadrené krajským súdom na vyhodnotenie odvolacích dôvodov vyjadrených tak otcom, ako aj matkou maloletej, postačovalo preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie za stavu, že odvolatelia nevzniesli žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania po podaní odvolania, k odvolaniu doložených listín, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo 218/2009, 3Cdo 51/2011, 3Cdo 186/2012, 7Cdo 56/2011). Krajský súd poukazuje na to, že okresný súd, pokiaľ ide o odvolaním napadnuté výroky II., III. o úprave styku a o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletej A., a to zvýšenie výživného na maloletú A. vo výške 250,- Eur mesačne, z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav veci v akceptovateľnom rozsahu, z ktorého zisteného skutkového stavu veci vychádzal aj odvolací súd. Skutočný stav veci, viažuci sa k týmto napadnutým výrokovým častiam rozsudku okresného súdu, ako ho zistil prvoinštančný súd, považoval aj krajský súd za dostačujúci pre svoje rozhodnutie.

18. Chronologicky podľa napadnutého rozsudku okresného súdu, pokiaľ výrokom I. bola schválená rodičovská dohoda, tak proti tejto časti odvolanie nebolo prípustné a k tomuto výroku odvolanie podané otcom, matkou maloletého dieťaťa ani nesmerovalo (§ 122 CMP).

19. V poradí ďalším výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu bol výrok II., ktorým bol upravený styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A. vždy v nepárny týždeň v mesiaci od piatku od 16:00 hod. do pondelka 09:00 hod. nasledujúceho týždňa, pričom maloletú

vzdvihne zo škôlky, ktorú maloletá navštevuje a odovzdá ju rovnako do škôlky, ktorú maloletá navštevuje. K tomuto výroku rozsudku okresného súdu sa viaže odsek 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Matka maloletej v odvolaní namietala, že pri úprave tohto styku nebol vzatý do úvahy najlepší záujem maloletého dieťaťa, keď podľa matky okresný súd týmto rozhodnutím prioritne kládol dôraz na práva otca ako druhého rodiča. Tento odvolací dôvod, vyjadrený matkou maloletej, nebol právne relevantný. Okresný súd rešpektoval najlepší záujem maloletého dieťaťa a v tejto časti úpravy styku otca s maloletou zobral do úvahy právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, t.j. aj k otcovi, ktorý maloletú nemá v osobnej starostlivosti (§ 24 ods. 5 Zákona o rodine), právo maloletého dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi. Dokazovaním pred okresným súdom bolo zistené, že maloletá má s otcom pozitívny vzťah a pokiaľ sa rodičia maloletého dieťaťa nedokážu dohodnúť na výkone ich rodičovských práv a povinností, tak autoritatívne súdne rozhodnutie by malo vytvoriť podmienky, aby sa vzťah maloletého dieťaťa s rodičom, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, neustále rozvíjal, aby sa citové väzby posilňovali, ako aj vzájomná dôvera medzi maloletým dieťaťom a rodičom, čo však nie je možné bez udržiavania pravidelného styku otca s maloletou a toto všetko sa umocňuje tým, keď je otcovi maloletej umožnené, aby participoval na všetkom, čo súvisí s výchovou maloletej, t.j., aby maloletá s otcom zažívala tak, ako vyjadril okresný súd, bežné veci spojené s bežným životom, k čomu patrí aj vyzdvihnutie maloletej z materskej škôlky a následné odvedenie do materskej škôlky po ukončení styku otca s maloletou. Ak aj otec maloletej pracuje v J., vykonaným dokazovaním, šetrením bolo v dostatočnej miere preukázané, že záujmom otca maloletej nie je túto dopravovať ráno v pondelok do materskej škôlky z J., ak otec s maloletou majú v byte starých rodičov z otcovej strany vytvorené podmienky na realizáciu upraveného styku.

Naviac, výrok II. rozsudku okresného súdu o úprave styku otca s maloletou vychádzal aj z odporúčania kolízneho opatrovníka v zaslanej Správe zo sociálneho šetrenia, datovanej 12.12.2023 (č.l. 32, 33 spisu), keď bolo navrhnuté upraviť stretávanie otca s maloletou podľa vydaného neodkladného opatrenia, ktorým neodkladným opatrením č.k. 17P/92/2023-25 zo dňa 21. novembra 2023 bol, okrem iného, podľa výroku I. otec oprávnený sa stretávať s maloletou A. vždy v nepárny týždeň v mesiaci od piatku 16:30 hod. do pondelka

09:00 hod. nasledujúceho týždňa, pričom maloletú vyzdvihne zo škôlky, ktorú maloletá navštevuje a odovzdá ju rovnako do škôlky, ktorú maloletá navštevuje.

20. Krajský súd nezistil nesprávnosť výroku II. napadnutého rozsudku okresného súdu, a ani to, že by o úprave styku rozhodol okresný súd v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa. Ak aj matka maloletého dieťaťa v odvolaní poukazovala na to, že v byte rodičov otca maloletej býva sestra, cez víkend tam chodia aj súrodenci otca maloletej s maloletými deťmi, tak uvedené nie je na ujmu práv maloletého dieťaťa, pretože maloletá patrí aj do rodiny svojho otca, v ktorej, ak sa vzájomne rozvíjajú vzťahy, uvedené môže byť len na prospech samotného vývoja maloletej, ktorá sa aj týmto spôsobom začleňuje do širšieho rodinného prostredia svojho otca. Vo všeobecnosti dieťa má právo poznať rodinu tak svojho otca, ako aj svojej matky. Maloletá A. pri úprave styku s otcom aj v zhode podľa Čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa má právo na starostlivosť zo strany otca a na druhej strane pri realizovaní styku s maloletou podľa Čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa má otec zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, a preto nemôže byť akceptovaný odvolací dôvod matky, že pri úprave styku otca s maloletou by sa okresný súd uspokojil len s vyjadrením otca maloletej, že otec cez víkendy bude s maloletou u svojich rodičov v E., a teda, že nebude s maloletou cestovať z J., aby ju odovzdal v pondelok do 09:00 hod. do škôlky.

21. Výrokom III. napadnutého rozsudku okresného súdu bolo rozhodnuté o vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, a to sumou 250,- Eur mesačne. K tejto výrokovej časti rozsudku okresného súdu sa viaže odsek 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Krajský súd má za to, že podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s § 121, § 157 CMP okresný súd postupoval, pokiaľ porovnal zmenu pomerov na strane rodičov maloletej, u maloletej, oproti pôvodnému súdnemu rozhodnutiu – rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 9P/22/2021 zo dňa 29. apríla 2021, ktorým bola otcovi uložená povinnosť platiť na výživu maloletej sumu 150,- Eur mesačne. Okresný súd komplexne prihliadol na pomery obidvoch rodičov, ako aj potreby maloletej. Je pravdou, že matka maloletej na pojednávaní konanom dňa 15.02.2024 pred okresným súdom uviedla, že jej príjem je v hrubom X XXX,- Eur mesačne. Pokiaľ aj okresný súd v odseku 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku pri prijíme matky maloletej X XXX,- Eur nevyjadril údaj hrubého príjmu, tak táto skutočnosť sa nedotkla vecne správneho rozhodnutia okresného súdu o určenej výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletej, ktorú zvýšil zo sumy 150,- Eur na 250,- Eur mesačne.

22. Nemožno súhlasiť s odvolacím dôvodom matky maloletej, že u výdavkov nebola zohľadnená položka úveru, ktorý matka maloletej spláca, ak okresný súd vecne správne postupoval v tom, že u obidvoch rodičov maloletej nezohľadňoval výdavky na úvery, pretože v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

23. Neobstál ani odvolací dôvod podaný matkou maloletej, že by okresný súd dôsledne nezisťoval príjmy na strane otca maloletej, ak podľa nej skutočné príjmy sú iné ako tie, ktoré deklaroval a preukazoval otec maloletej, pretože je presvedčená, že otcov príjem v čistom je 2 500,- Eur. Okresný súd dôsledne skúmal príjem otca, vykonal vlastné šetrenie práve z dôvodu, že matka a jej zvolený zástupca namietali príjem otca, ktorý bol deklarovaný, že nie je reálnym príjmom. Okresný súd z úradnej povinnosti zistil, že u otca maloletej, ktorý má stredoškolské vzdelanie s maturitou, príjem v hrubom v profesii, ktorú podľa potvrdenia od zamestnávateľa zastáva, a to majster v potravinárskej výrobe, šetrením na internetovom portáli predstavuje od 1 000,- Eur do 1 800,- Eur v hrubom. Okresný súd z údajov v katastri nehnuteľností zistil, že otec maloletej nevlastní žiadne nehnuteľnosti. Zisťoval, či otec maloletej má finančné prostriedky v bankách v rámci celej Slovenskej republiky, vykonal lustrum v Sociálnej poisťovni. V dostatočnom a potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie pre zistenie príjmu otca maloletej a následne pri zistených výdavkoch maloletej zvýšil vyživovaciu povinnosť zo sumy 150,- Eur na 250,- Eur, čo zodpovedá nielen schopnostiam a možnostiam otca maloletej tak, ako boli zistené, ale aj veku a potrebám maloletej, ktorá má 3 roky. Pokiaľ aj otec maloletej predtým pracoval v zahraničí, kde dosahoval neporovnateľne vyšší príjem, tak túto prácu ukončil v záujme záchrany vzťahu s matkou maloletej, čo sa však nepodarilo. Ak matka maloletej v odvolaní namietala, že otec maloletej mal v ponuke pracovnú pozíciu s príjmom 2 500,- Eur mesačne, tak okresnému súdu vysvetlil, že táto pozícia mu nevyhovovala, resp. ju nie v požadovanom rozsahu bol schopný zvládnuť, a preto má aktuálne nižší príjem, čo však podľa názoru krajského súdu v okolnostiach danej veci nie je možné vyhodnotiť ako situáciu v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Je potrebné pamätať aj na zachovanie práva povinného rodiča o slobodnej voľbe zamestnania, ako aj na jeho schopnosti a možnosti pri dosiahnutom stupni stredoškolského vzdelania. Podľa názoru krajského súdu nie je namieste, aby bol povinný rodič pri plnení vyživovacej povinnosti nútený vykonávať prácu v zahraničí za účelom zvýšenia svojho príjmu, pokiaľ by uvedené zasahovalo nielen do jeho práva slobodnej voľby zamestnania, ale čo je podstatné, aj do styku s maloletou, ktorý je potrebné pravidelne naplňovať, aby sa neustále rozvíjal vzťah rodiča a dieťaťa, upevňovali sa vzájomné citové väzby medzi maloletou a jej otcom.

24. Pri určenej výške výživného okresný súd správne postupoval, ak zobral do úvahy aj rozsah styku otca s maloletou, počas ktorého bude tiež musieť znášať náklady s touto starostlivosťou spojené. Krajský súd nezistil dôvody, pre ktoré by sa na základe odvolania podaného matkou maloletej odchýlil od vecne správnych záverov, zistení vykonaných okresným súdom k výroku III. o povinnosti otca maloletej platiť zvýšené výživné na maloletú A. vo výške 250,- Eur mesačne, preto rozsudok okresného súdu aj v tomto výroku III. potvrdil ako vecne správny v spojení aj so závislým výrokom V., ktorým sa zmenil predchádzajúci rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom a vo výroku o úprave styku otca s maloletou.

25. Pokiaľ aj matka maloletej v odvolaní poukazovala na jednotlivé výdavky maloletej a výdavky na jej strane, tak hoci má matka maloletú v osobnej starostlivosti, na čo prihliadol okresný súd pri určení výšky výživného otcovi maloletej, nie je možné opomenúť to, že matka sa tiež musí finančne podľa svojich schopností a možností podieľať na výdavkoch maloletej, ktoré v matematickom vyčíslení neznáša len otec maloletej okresným súdom zvýšeným výživným zo sumy 150,- Eur na 250,- Eur mesačne.

26. Je potrebné zvýrazniť aj to, že pri určení zvýšeného výživného otcovi maloletej neboli vzaté do úvahy len schopnosti, možnosti a preukázané pomery otca maloletej, ale aj samotné odôvodnené potreby maloletej, jej vek troch rokov, ako aj, že je predpoklad opätovnej úpravy výživného s nástupom maloletej na povinnú školskú dochádzku. Ak aj matka maloletej v odvolaní namietala, že sa malo vychádzať z potenciality príjmu otca maloletej, a nie z jeho reálneho príjmu, tak okresný súd tým, že vykonal šetrenie ohľadne príjmu otca maloletej podľa pracovného zaradenia, a to majster v potravinárskej výrobe na internetovom portáli, v podstate zisťoval objektívny príjem otca maloletej a neprihliadol len na fakticitu tohto príjmu. K príjmu otca maloletej okresný súd vykonal dokazovanie aj k výške nájmu bytu v J., čo sa stalo súčasťou spisového materiálu, dokazovania podľa obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 13.03.2024. Súčasne pomery a možnosti otca maloletej neumožňovali, aby okrem výživného sa otec maloletej podieľal aj na tvorbe úspor v zmysle

§ 63 ods. 3 Zákona o rodine, čo vecne správne posúdil okresný súd.

27. Krajský súd dodáva, že pokiaľ ide o odvolanie podané matkou maloletej, ak nastali určité pochybnosti o zaslaní odvolania súčasne s listinami, tak krajský súd uvedené vyložil v záujme zachovania práv matky maloletej ako odvolateľa, a preto bolo odvolanie krajským súdom vecne prejednané (Úradný záznam, spísaný dňa 22.04.2024 okresným súdom č.l. 203 spisu, v spise zažurnalizovaný za č.l. 208 spisu - odvolanie bolo v listinnej podobe následne zaslané Okresnému súdu Martin).

28. Na základe odvolania podaného otcom maloletej, krajský súd zrušil výrok IV. rozsudku okresného súdu o zameškanom výživnom v spojení so závislým výrokom VI. o trovách prvoinštančného konania a v tejto časti vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd zameškané výživné určil za obdobie od 23.11.2023 do 31.03.2024 v sume 1 066,40 Eur s možnosťou jeho platenia v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur spolu s bežným výživným. K výrokovej časti IV. zameškaného výživného v odseku 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku však absentuje zdôvodnenie okresným súdom podľa § 220 ods. 2 CSP, ak i napriek tvrdeniam samotnej matky maloletého dieťaťa o plnení si vyživovacej povinnosti otcom maloletého dieťaťa, a to od októbra 2023 v sume 150,- Eur mesačne, plnenie výživného na určené zameškané výživné súd prvej inštancie nezohľadnil, resp. nevyjadril skutkové závery, zistenia, pre ktoré skonštatoval takúto výšku zameškaného výživného 1 066,40 Eur. Pre absenciu skutkových a právnych záverov potom výroková časť IV. rozsudku okresného súdu nemohla dať základ na preskúmanie odvolacím súdom, preto v tejto časti v spojení so závislým výrokom o trovách prvoinštančného konania bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená v tejto časti na nové konanie.

29. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania vyjadrí výpočet výšky zameškaného výživného v odôvodnení rozsudku, aby v prípade vyvolaného odvolacieho konania uvedené bolo preskúmateľné súdom.

30. Okresný súd v rámci nového konania rozhodne nielen o trovách prvoinštančného, ale aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP, § 58 ods. 1 CMP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.